

V

Ἐὰν γρηματικῶς τοῖς προσεμειδίασεν ἡ τύχη, τὴν ἐπαύριον τὰ παλληκάρια θὰ διασκεδάσουν. Θὰ ἔχουν τὸ κέφι των. Ἀπὸ πρωίας μὲ λουλοῦδι στὸ κεφάλι καὶ μὲ βῆμα σιγανὸν ἐπιτετηδευμένως παραπαῖον συνάζονται εἰς τῆς συνοικίας των τὸ καπηλεῖον. Ὁ ζουρνᾶς τοῦ ἀθιγγάνου θὰ ἀρχίσῃ δακέθυμον μέλος καὶ ὁ ρυθμικὸς χρότος τοῦ πελωρίου κυμάτου θίγει ἀκατανικήτως τῆς εὐφροσύνης των τὰς κατανυκτικωτέρας χορδάς. Τουρκικὸς σκοπὸς καὶ ὁ καρσιλαμᾶς ποικίλλουσι τὴν παθητικὴν μελωδίαν τῆς ἀνατολικῆς ἐμπνεύσεως καὶ συχνὰ πυκνὰ κανέν εօφ καὶ κανέν ὥχ ἔξατμιζει τὸν συμπυκνωθέντα ἡλεκτρισμὸν τῶν παλληκαριῶν μου. Ἡ ρακοποσία προχωρεῖ μὲ χίλια δυὸ τουρσιὰ καὶ μεζελίκια, ὅπότε εἰς τὸ προανακρουσμα παθητικοῦ τινος ἀμανὲ ἀκούετε τὸν στόνον ὥχ καὶ γαργαριστὸς ὁ λάρουγκ κανενὸς παλληκαριοῦ ἀφίνει, κύματα παλμούς, παθητικὸν ἀμανὲ ἀπὸ μαραμένα φυλλοκάρδια. Τοὺς στίχους τούτους πλήρεις ἔρωτος ἀκολουθοῦσιν εἴτα ὑπορχήματα τῆς τουρκικῆς μούσης, ἔκτος ἀν ἐν τῷ ἀναμεταξὺ ἀναφυεῖσα ἔρις δὲν τοὺς διαλύσῃ καὶ δὲν θρυμματίσῃ τὰ ποτήρια των. Ἐὰν δχι, θὰ ἀκολουθήσῃ ἡ δευτέρα πρᾶξις τοῦ πεσογράμματος, ὁ γῦρος εἰς τὰς ἄλλας συνοικίας. Ὁ ρεῖζης σπανίως τοὺς συνοδεύει εἰς αὐτό· συνιστᾶ μόνον 'ςτὰ παιδιά του νὰ διασκεδάσουν ἡσυχα. Παιζει λοιπὸν ὁ ζουρνᾶς καὶ τὸ κύματον ἀπὸ ἐμπρὸς καὶ ἀκολουθοῦν τὰ παλληκάρια ἀπὸ 'πίσω ζαλισμένα, παραπατοῦντα καὶ ἀλληλοβασταζόμενα. Καὶ δταν καταντήσουν εἰς τὴν συνοικίαν των θὰ ἀλλάξῃ ἡ σκηνή. Θὰ τοὺς εὔρητε εἰς τὴν γωνίαν τοῦ σταθμοῦ των ἐξηπλωμένους ἐν ὑπαίθρῳ μακαρίως καὶ ρογχάζοντας. Ποῦ καὶ που θὰ σηκώνῃ τὸ κεφάλι του κανείς, μὲ φουσκωμένα κατακόκκινα τὰ 'μάτια καὶ τὸ πρόσωπον βραρὺ ἀχαρακτήριστο, νὰ ἔρωταὶ τὸν παρακείμενον πῶς εἶνε. Μὴ τοὺς ἐνοχλήσετε, παρακαλῶ. Ἀφῆτε τους. Τὰ παλληκάρια μου κοιμοῦνται.

[Κωνσταντινούπολις]

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

ΤΕ ΕΞΝΕ ΣΕΛΙΧΡΙΝΕΙΑ

Εἰλικρίνεια θὰ 'πῇ τὸ νὰ λέγη μία κυρία ἐλευθέρως δ, τι κακὸν σκέπτεται διὰ τὰς φίλας της.